

Αριθμ. Πρωτ. ΑΝΑΦΟΡΩΝ: 3213
Ημερομ. Κατάθεσης: 31/8/2026

Κοινοβουλευτική Ομάδα

Λεωφ. Ηρακλείου 145, 14231 ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ,
τηλ.: 2102592213, 2102592105, 2102592258, fax: 2102592097
e-mail: ko@vouli.kke.gr, http://www.kke.gr
Γραφεία Βουλής: 2103708168, 2103708169, fax: 2103707410

Προς το Προεδρείο της Βουλής

ΑΝΑΦΟΡΑ

**Για τους κ. Υπουργούς Κοινωνικής Συνοχής & Οικογένειας, Τουρισμού και Εργασίας
& Κοινωνικής Ασφάλισης**

Θέμα: Δημόσιες και δωρεάν κατασκηνώσεις και δομές παραθερισμού για όλα τα άτομα με αναπηρία

Καταθέτουμε **ΑΝΑΦΟΡΑ** την Ανακοίνωση της Πανελλαδικής Γραμματείας της Συντονιστικής Επιτροπής Αγώνα Αναπήρων (Σ.Ε.Α.ΑΝ), στην οποία ζητούν μεταξύ άλλων αποκλειστικά δημόσιες και δωρεάν κατασκηνώσεις και δομές παραθερισμού για όλα τα άτομα με αναπηρία, αύξηση των διαθέσιμων θέσεων, ώστε να καλύπτονται όλες οι ανάγκες, μόνιμους, επαρκώς εκπαιδευμένους και αξιοπρεπώς αμειβόμενους συνοδούς, αποκλειστικά με ευθύνη του κράτους, δημόσιες κατασκηνώσεις που θα λειτουργούν, με σύγχρονα επιστημονικά προγράμματα με βάση την ηλικία και την φύση της αναπηρίας κάθε ωφελούμενου.

Αθήνα 12/08/2026

Οι καταθέτοντες βουλευτές

**Δάγκα Βιβή
Δελής Γιάννης
Διγενή Σεμίνα
Έξαρχος Νίκος
Καραθανασόπουλος Νίκος
Κανέλλη Λιάνα
Λαμπρούλης Γιώργος
Συντυχάκης Μανώλης**

Πανελλαδική Γραμματεία της Συντονιστικής Επιτροπής

Αγώνα Αναπήρων (Σ.Ε.Α.ΑΝ.)

Χαλκοκονδύλη 37, 2^{ος} όροφος πλ. Βάθη, τηλ.: 2105221411, seanamea@gmail.com, www.eskamea.gr

Οι διακοπές για κάθε άνθρωπο αλλά και για τους ανθρώπους με αναπηρία δεν είναι πολυτέλεια Είναι δικαίωμα!

Ούτε το άκρως περιορισμένο πρόγραμμα της κυβέρνησης για τις κατασκηνώσεις των ανθρώπων με αναπηρία, αλλά ούτε και το πρόγραμμα τουρισμός για όλους στοιχειωδώς καλύπτουν αυτή την ανάγκη. Αφού είναι ενταγμένα στην λογική του κόστους – οφέλους, την στήριξη της κερδοφορίας των μεγαλοεπιχειρηματιών.

Στην χώρα μας, «του τουριστικού θαύματος» το 50% των ανθρώπων δεν θα κάνει καθόλου διακοπές, ποσοστό που για τις οικογένειες των ανθρώπων με αναπηρία είναι πολύ μεγαλύτερο. Γιατί πολύ απλά χτυπιούνται περισσότερο από την ακρίβεια, την ανέχεια αλλά και γιατί χρειάζονται και συγκεκριμένες προϋποθέσεις για να τα καταφέρουν και να ξεπεράσουν προβλήματα όπως της προσβασιμότητας και όχι μόνο. Για ακόμη μία χρονιά, χιλιάδες άνθρωποι με αναπηρία και οι οικογένειές τους βρίσκονται αντιμέτωποι με την ίδια απαράδεκτη πραγματικότητα. Το δικαίωμα στις διακοπές, στην αναψυχή, στην κοινωνικοποίηση και στην αποκατάσταση αντιμετωπίζεται ως κόστος και όχι ως υποχρέωση του κράτους. Η ίδια πολιτική που εμπορευματοποιεί την Υγεία και την Πρόνοια στερεί από τους ανθρώπους με αναπηρία το δικαίωμα σε ασφαλείς και αξιοπρεπείς διακοπές.

Η σημερινή κατάσταση είναι αποτέλεσμα της ακρίβειας αλλά και της χρόνιας υποχρηματοδότησης της δημόσιας Πρόνοιας. Αντί το κράτος να αναπτύσσει σύγχρονες δημόσιες κατασκηνώσεις και άλλες μορφές προσβάσιμων διακοπών, οι όποιες δημόσιες δομές παραμένουν υποβαθμισμένες και ουσιαστικά ανύπαρκτες, ενώ οι οικογένειες καλούνται κάθε χρόνο να αναζητούν μόνες τους λύσεις.

Οι περίπου 5.500 θέσεις απέχουν πολύ από τις πραγματικές ανάγκες, καθώς δεκάδες χιλιάδες άτομα με αναπηρία που θα μπορούσαν να ωφεληθούν από οργανωμένα προγράμματα παραθερισμού δεν έχουν καμία δυνατότητα συμμετοχής. Η πρόβλεψη λίγων επιπλέον θέσεων για άτομα ηλικίας 50-60 ετών, σε κάποιες κατασκηνώσεις, που κάθε χρόνο ανακοινώνονται με καθυστέρηση, δεν λύνει το πρόβλημα.

Αντίθετα, επιβεβαιώνει ότι η Πολιτεία αντιμετωπίζει τις ανάγκες των αναπήρων άνω των 50 ως "ειδική εξαιρεση" και όχι ως μόνιμη υποχρέωση. Οι ανάγκες δεν καλύπτονται με αποσπασματικές λύσεις και προσωρινές ρυθμίσεις. Η αναπηρία δεν σταματά στα 50 ή στα 60 χρόνια.

Διακοπές μία οικογένεια με ανάπηρο παιδί δεν μπορεί να προγραμματίσει για φέτος όταν το πρόγραμμα τουρισμός για όλους (2026-2027), η πλατφόρμα άνοιξε για αιτήσεις μόλις στις 5 Αυγούστου.

Οι κατασκηνώσεις δεν αποτελούν μόνο δικαίωμα των ανθρώπων με αναπηρία. Αποτελούν και πολύτιμη ανάσα για τις οικογένειες που, μέσα στην ανυπαρξία δημόσιων υπηρεσιών στήριξης, σηκώνουν καθημερινά σχεδόν αποκλειστικά το βάρος της φροντίδας. Κάποιος γονιός αν δεν βρει λύση για κάποιες ημέρες για το παιδί του, ούτε μία αναγκαία επέμβαση δεν μπορεί να κάνει που μπορεί να έπρεπε να την είχε κάνει από καιρό. Η έλλειψη επαρκών κατασκηνωτικών προγραμμάτων στερεί από ολόκληρη την οικογένεια το δικαίωμα στην ξεκούραση και στην ανακούφιση, επιτείνοντας τη σωματική, ψυχική και οικονομική εξουθένωση που βιώνουν καθημερινά.

Οι συνοδοί καλύπτουν τα κενά του κράτους

Από τα μεγαλύτερα προβλήματα του προγράμματος είναι η έλλειψη συνοδών. Οι συνοδοί εργάζονται με εργόσημο, λαμβάνουν μικτή αμοιβή 420€ για μία δεκαήμερη περίοδο (περίπου 360-370€ καθαρά), ενώ η πληρωμή τους γίνεται συνήθως αρκετούς μήνες αργότερα. Οι συνοδοί αναλαμβάνουν 24ωρη ευθύνη, που περιλαμβάνει προσωπική φροντίδα, μετακινήσεις, σίτιση, φαρμακευτική αγωγή, διαχείριση επειγόντων περιστατικών και συνεχή υποστήριξη ανθρώπων με βαριές αναπηρίες χωρίς ρεπό ή διαλείμματα. Οι συνθήκες αυτές είναι απαράδεκτες. Δεν είναι τυχαίο ότι κάθε χρόνο παρατηρούνται σοβαρές ελλείψεις προσωπικού. Έτσι, οι οικογένειες καλούνται να βρουν μόνες τους συνοδό, πολλές φορές να συμπληρώσουν την αμοιβή του αν έχουν την δυνατότητα, ή να αποδεχθούν ότι το παιδί ή ο συγγενής τους δεν θα μπορέσει να συμμετάσχει στην κατασκήνωση. Τα δικαιώματα των εργαζομένων και τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία είναι άρρηκτα συνδεδεμένα. Η υποχρηματοδότηση, υποστελέχωση και οι ελαστικές σχέσεις εργασίας οδηγούν αναπόφευκτα στην υποβάθμιση της φροντίδας. Η εύρεση και η συμπλήρωση της αμοιβής των συνοδών δεν μπορεί να αποτελεί ευθύνη των οικογενειών, αλλά πρέπει να είναι στην αποκλειστική ευθύνη του κράτους.

Υποδομές και στελέχωση που δεν ανταποκρίνονται στις ανάγκες

Οι ελλείψεις δεν περιορίζονται στους συνοδούς. Σε πολλές κατασκηνώσεις απουσιάζουν μόνιμος γιατρός, νοσηλεύτης, φυσικοθεραπευτής, πλήρως εξοπλισμένο ιατρείο, ναυαγοσώστης. Αρκετές εγκαταστάσεις παραμένουν παλιές και ανεπαρκώς συντηρημένες. Ιδιαίτερα σοβαρό είναι το πρόβλημα της πρόσβασης στη θάλασσα. Σε πολλές κατασκηνώσεις δεν υπάρχουν συστήματα Seatrac, (υποδομή με ειδικό μηχάνημα που μεταφέρει τον κινητικά ανάπηρο από την παραλία στην θάλασσα), με αποτέλεσμα άνθρωποι με κινητική αναπηρία είτε να μη μπορούν να μπουν στη θάλασσα είτε να μεταφέρονται στα χέρια από τους συνοδούς τους. Η εικόνα αυτή δεν προσβάλλει μόνο την αξιοπρέπεια των ατόμων με αναπηρία, αλλά εγκυμονεί κινδύνους τόσο για

τους ίδιους όσο και για τους εργαζόμενους που επιβαρύνονται με ιδιαίτερα απαιτητικές μεταφορές χωρίς τον κατάλληλο εξοπλισμό.

Από την αναψυχή στην απομόνωση

Οι μεγάλες ελλείψεις έχουν επίπτωση στην ποιότητα των υπηρεσιών. Χαρακτηριστικό είναι ότι οι συμμετέχοντες παραμένουν εγκλωβισμένοι στον κατασκήνωτικό χώρο με ελάχιστες εξαιρέσεις. Δεν έχουν τη δυνατότητα να γνωρίσουν την τοπική κοινωνία, να επισκεφθούν έναν γειτονικό οικισμό, να καθίσουν σε έναν δημόσιο χώρο, να συμμετάσχουν σε μια πολιτιστική εκδήλωση ή απλώς να απολαύσουν τη βόλτα και την κοινωνική ζωή. Εξίσου προβληματική είναι και η γενική απαγόρευση επισκεπτηρίου, ακόμα και για τους άμεσους συγγενείς. Η παρουσία ενός οικείου προσώπου μπορεί να λειτουργήσει υποστηρικτικά και να ενισχύσει το αίσθημα ασφάλειας ενώ είναι χρήσιμο και ο κηδεμόνας/προστάτης να έχει εικόνα για το χώρο που διαβιώνει το παιδί ή ο συγγενής του. Προβληματικό είναι το ότι στην ίδια κατασκήνωση συνυπάρχουν μικρά παιδιά και ενήλικες, άνθρωποι με πολύ διαφορετικές ανάγκες λόγω της φύσης της αναπηρίας.

Ενδεικτικό των προβλημάτων του περιορισμένου προγράμματος που χρηματοδοτεί το κράτος και της κατάσταση που επικρατεί είναι αυτό που δηλώνει το ίδιο το Υπουργείο Προστασίας της Οικογένειας σε απάντηση του σε ερώτηση του Κ.Κ.Ε. για τα προβλήματα των ΑΜΕΑ. Σ' αυτή ομολογεί, ότι το μοναδικό κατασκήνωτικό πρόγραμμα για ΑΜΕΑ που χρηματοδοτεί είναι εκείνο για το οποίο χορηγείται κάθε χρόνο ένα ποσό στην ΠΟΣΓΚΑμεΑ, προκειμένου να οργανώσει και να υλοποιήσει το σχετικό πρόγραμμα για ανθρώπους με αναπηρία. Σ' αυτή του την απάντηση το υπουργείο ομολογεί ότι το όλο πρόγραμμα αφορούσε για το 2025 για 2.138 άτομα με αναπηρία με συνολική πίστωση (αυτό το τεράστιο ποσό!!!) των 700.000€, ενώ απολογιστικά απορροφήθηκαν 430.000€ και έκαναν χρήση μόνο 1.400 άτομα. Το ότι μόνο τόσο λίγα άτομα έκαναν χρήση αυτού του προγράμματος παρά τις μεγάλες ανάγκες, είναι ενδεικτικό των ανεπαρειών του προγράμματος, όπως οι απαράδεκτες αμοιβές των συνοδών αλλά και οι ίδιες οι υποδομές.

Αυτό από μόνο του αποδεικνύει, αυτό που χρόνια λέμε, ότι οι εμφανιζόμενες ως συνδικαλιστικές οργανώσεις δεν έχουν δουλειά να οργανώνουν και να υλοποιούν αυτά τα υποβαθμισμένα περιορισμένα προγράμματα κατασκηνώσεων. Αυτό που πρέπει να κάνουν στηριγμένες στο δικό των αιτημάτων την συλλογική διεκδικητική δράση των γονιών και των συλλόγων, να διεκδικούν από το κράτος να αναλάβει τις ευθύνες του, απέναντι στα παιδιά με αναπηρία, τις ίδιες τις οικογένειες. Βεβαίως οι οργανώσεις των γονιών, συγγενών και των εργαζομένων ωφελούν να έχουν λόγο και να ελέγχουν την λειτουργία των κατασκηνώσεων αλλά και των όποιων υποδομών για τα παιδιά τους. Αλλά δυστυχώς η ΠΟΣΓΚΑμεΑ και η ΕΣΑΜΕΑ ως γνήσια στηρίγματα της κυβερνητικής πολιτικής για χρόνια, έχουν και τα δικά τους συμφέροντα μ' αυτόν τον τρόπο λειτουργίας και του συγκεκριμένου προγράμματος.

Πρόγραμμα τουρισμός για όλους.

Πριν λίγες ημέρες δόθηκε στην δημοσιότητα και άνοιξε η πλατφόρμα για το πρόγραμμα Τουρισμός για Όλους, και διαφημίστηκε από την κυβέρνηση ότι καταργήθηκε η προϋπόθεση των εισοδηματικών κριτηρίων για τα ΑΜΕΑ. Ανεξάρτητα από τους λόγους που προχώρησε στη συγκεκριμένη ρύθμιση φέτος, ότι είμαστε σε προεκλογική περίοδο,!! για έναν άνθρωπο που φροντίζει άνθρωπο με αναπηρία, ένα voucher των 400€ δεν είναι αυτό που θα καθορίσει αν θα μπορέσει να πάει διακοπές και μάλιστα αν και εφ' όσον κληρωθεί και του εγκριθεί τέλος Αυγούστου.

Διεκδικούμε

- Αποκλειστικά δημόσιες και δωρεάν κατασκηνώσεις και δομές παραθερισμού για όλα τα άτομα με αναπηρία.
- Αύξηση των διαθέσιμων θέσεων ώστε να καλύπτονται όλες οι ανάγκες.
- Κατάργηση όλων των ηλικιακών αποκλεισμών.
- Μόνιμο επιστημονικό, υγειονομικό και βοηθητικό προσωπικό με πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα.
- Μόνιμους, επαρκώς εκπαιδευμένους και αξιοπρεπώς αμειβόμενους συνοδούς, αποκλειστικά με ευθύνη του κράτους.
- Σύγχρονες, πλήρως προσβάσιμες εγκαταστάσεις με γιατρό, φυσικοθεραπευτή, ναυαγοσώστη, εξοπλισμένο ιατρείο και Seatrac σε όλες τις παραλίες.
- Δημόσιες κατασκηνώσεις που θα λειτουργούν, με σύγχρονα επιστημονικά προγράμματα με βάση την ηλικία και την φύση της αναπηρίας κάθε ωφελούμενου.
- Ανάπτυξη νέων δημόσιων μορφών προσβάσιμου τουρισμού και αναψυχής, προσαρμοσμένων στις διαφορετικές ανάγκες των ατόμων με αναπηρία.

Οι διακοπές δεν είναι προνόμιο. Είναι ανάγκη, κοινωνικό δικαίωμα.

Για όλα αυτά που έχουμε ανάγκη και μας τα στερούνε, στις 5 του Σεπτέμβρη μαζί με τα ταξικά συνδικάτα, με όλους τους αγωνιστικούς φορείς, τον λαό μας διαδηλώνουμε στην ΔΕΘ στην Θεσ/νίκη στις 5.30 το απόγευμα στην πλατεία της Χάνθ. Για λεφτά για μισθούς, συντάξεις, επιδόματα, την υγείας την πρόνοιας την ειδική αγωγή και την αποκατάσταση, και όχι για τα κέρδη και τον πόλεμο.

11/08/2026

Η Πανελλαδική Γραμματεία της Σ.Ε.Α.ΑΝ.